

[Udenrigsministeren.]

enige Erhverv bag den Regering, der skulde forhandle paa Erhvervenes Vegne, men da vilde man faa en Række Erhverv, som stredes indbyrdes om, hvilke Toldsatser man nu pludselig skulde sætte i Vejret, hvornaar de igen skulde nedsættes, eller om de varigt skulde blive staaende. Jeg tror, det vilde være blevet et fuldkomment Virvar, man vilde komme ind i ad denne Vej. Hvis det ærede Medlem er i Stand til at anvise mig praktiske Fremgangsmaader, saa kan vi jo altid tale om Tingene; men jeg har aldrig hørt noget Forsøg derpaa endnu. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der jo har mangeaarig Erfaring for, hvad der fremføres fra det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Venner paa dette Omraade, havde heller aldrig hørt det, og jeg tvivler ogsaa noget om, at vi faar det at høre i Dag eller i Løbet af den kommende Vinter. Nej, et saadant alment Kaos i vor handelspolitiske Stilling, som dette vilde betyde, ser jeg ikke som Vejen fremad. Jeg beklager ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at man ikke fra konservativ Side har kunnet give sin Tilslutning til denne Handelsoverenskomst, saaledes at vi her kom til at optræde med den Styrke, som en fuldstændig Enighed mellem de politiske Partier giver.

Handelsoverenskomsten betyder dette, at vi giver vor Tilslutning til en ganske bestemt Retning i den internationale Handelspolitik.

I Aarene efter Krigen har visse bærende Ideer og en anden Praksis kæmpet med hinanden i Europas Toldpolitik. Lige fra kort efter Krigen har man under alle internationale Forhandlinger, hvor toneangivende Statsmænd, hvor Økonomer, hvor Erhvervsfolk, repræsenterende deres Lande, deltog i Drøftelserne, været paa det rene med, at der, hvad man saa ellers maatte mene om Toldsatser, i Øjeblikket i Europa er en ganske overdreven Anvendelse af saadanne, og at dette alvorligt truer Europas Økonomi, og at Hovedbestræbelsen under Genrejsningsarbejdet for den europæiske Økonomi maa være en Mindskelse af Toldsatserne.

Det ærede Medlem kan sige triumferende maaske: Ja, saadan tænkte de, saadan mente de, men de handlede modsat. Og dette har jeg for min Del haft Lejlighed til at understrege under de Forhandlinger, som fandt Sted i Genève nu sidst. Da man ikke har været i Stand til endnu at faa Magt med en fælles Økonomi, at stille den paa nogenlunde samlende Grundlag, saa har en Række europæiske Stater handlet i hvert Land ud fra Forestillinger om, at naar et Erhverv kom klagende, bedrøvet

til Myndighederne, saa maatte man forsøge et eller andet for at hjælpe det, give det en eller anden Trøst. Men Erfaringen har vist, at disse Forsøg er glippet. De Lande, der har gjort Forsøgene, de Lande, der har prøvet ved Hjælp af Lindringsmidler at skabe bedre Forhold for sig paa Bekostning af andre, har maattet se, at hele Europa rantes, og at de selv rantes i hvert Fald ikke mindre end de Lande, der fulgte en anden Politik.

Overfor denne praktisk foregaaende Udvikling i de 10 Aar har en Række europæiske Politikere og Økonomer og Forretningsfolk med stigende Styrke sat ind paa at skabe en fælles international økonomisk Politik baaret af Ønsket om at formindske Vanskelighederne for Omsætningen indenfor Europa. De sidste Aars Arbejde indenfor Folkeforbundet har i højeste Grad været præget deraf. Et første beskedent Udslag deraf er den Aftale, som nu foreligger. Den føres frem med den største Styrke fra en Række af de Lande, som interesserer os mest, og ikke mindst fra England og fra engelsk Side med den Betoning, at nu gælder det om, hvorvidt Europa vil føre en for England taalelig økonomisk Politik eller støde England ud af den fælles europæiske Økonomi. Stærkere og stærkere har denne Opfattelse været understreget fra engelsk Side under Forhandlingerne. Jeg tror, at man kan sige, at vi, der hører til paa een Gang det europæiske Fastlands Økonomi og det engelske Riges Økonomi, har den største Interesse i at støtte med det beskedne Bidrag, et Land af saa beskedent Omfang som Danmark kan yde, den Politik, som England fører for at fastholde Forbindelsen mellem det engelske Riges Økonomi og det europæiske Fastlands Økonomi. Og et Udtryk derfor er den Afstemning, med hvilken vi godkender denne Aftale.

Korsgaard: Den Erhvervssituation, som er Baggrunden for det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord, er jo en uhyre Usikkerhed ud over alle Lande, en Usikkerhed, der i de forskellige Lande giver sig Udtryk i, at de først og fremmest søger med alle til Raadighed staaende Midler at værne det paagældende Lands egne Interesser, idet de fornuftigvis først i anden Omgang kan tage Hensyn til mere almene Interesser. Det, man nu vil gøre her, er, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, har sagt, at berøve det danske Samfund dets Handlefrihed, og ikke saaledes at forstaa, at man samtidig gør det samme overfor alle andre Lande, der